

Пермакультура

Капіталістичний

- XVII-XX ст. людина в центрі

Екологічний

- XX-XXI ст. гармонія з природою

Термінологія

Пермакультура (від англ. permaculture — permanent agriculture — «Стале сільське господарство») — підхід до проектування сталих систем і система ведення сільського господарювання, що працює в гармонії з природними процесами з мінімальними витратами праці і без шкоди для довкілля.

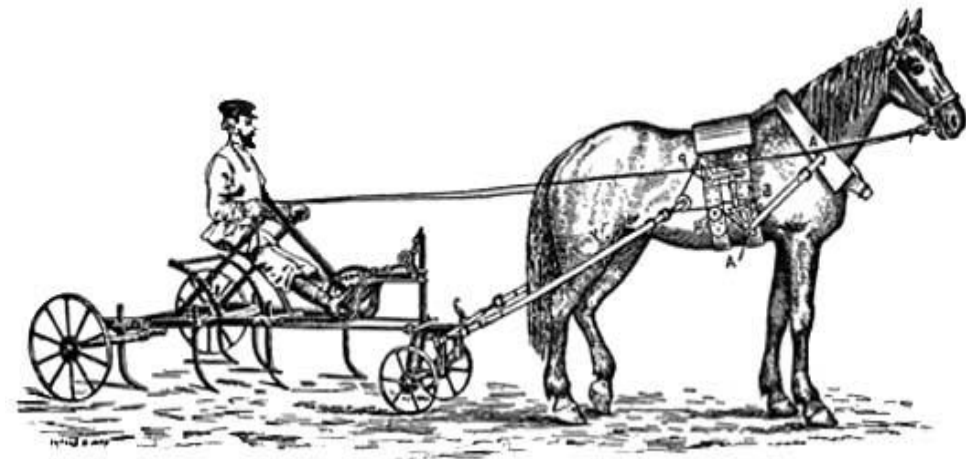
Історичний факти розвитку

- 1899 рік «Нова система землеробства» Овсінський Іван Євгенович;
- 1911 рік Франклін Хірам Кінг, ввів термін «перманентна агрокультура» (permanent agriculture) у своїй книзі «Фермери 4-х тисячоліть або Перманентна Агрокультура в Китаї, Кореї та Японії»;
- 1920 року піонер «органічного мислення» Альберт Говард, запропонував розробити систему землеробства, засновану виключно на поновлюваних ресурсах. Книга «Сільськогосподарський заповіт» вийшла в 1940 році;
- 1924 року Рудольф Штайнер прочитав курс лекцій з ведення сільського господарства, в якому закликав фермерів покладатися не на хімічні добрива і механізацію праці, а на сили космосу і природи;
- в 1939 році Ева Бальфур (Eve Balfour) під впливом робіт Говарда ставить перший в світі науковий експеримент на сільськогосподарських землях в Великобританії для порівняння звичайного і органічного сільського господарства. Через 4 роки виходить її книга «Жива земля»;

- у 1940-му році у книзі «Дбайте про землю» Лорд Нортборн (Lord Northbourne) Оксфордського Університету ввів поняття органічного сільського господарства;
- у 1942 році Жером Ірвін Родейл заснував журнал «Органічне землеробство та садівництво»;
- **1940 року Масанобу Фукуока почав власні дослідження з органічного виробництва, описав їх в творі “Революція однієї соломини”;**
- **1978 рік, Білл Моллісон та Девід Холмгрен написали книгу «Пермакультура-1: Постійне сільське господарство для населених пунктів»;**
- **1962 року Зепп Хольцер почав практикувати принципи пермакультури, описані в книзі "Аграрій-революціонер", "Пермакультура Зеппа Хольцера, частина 1", "Пермакультура Зеппа Хольцера, частина 2", "Пустеля або рай".**

Овсінський Іван Євгенович

Розробив досить струнку, обґрунтовану безплужну систему обробітку ґрунту, суть якої згодом виклав у праці «Нова система землеробства». Вона була вперше опублікована повною версією у 1898 р. на сторінках польського журналу «Rolnika i Hodowcy» («Селянин та підприємець»).

Альберт Говард

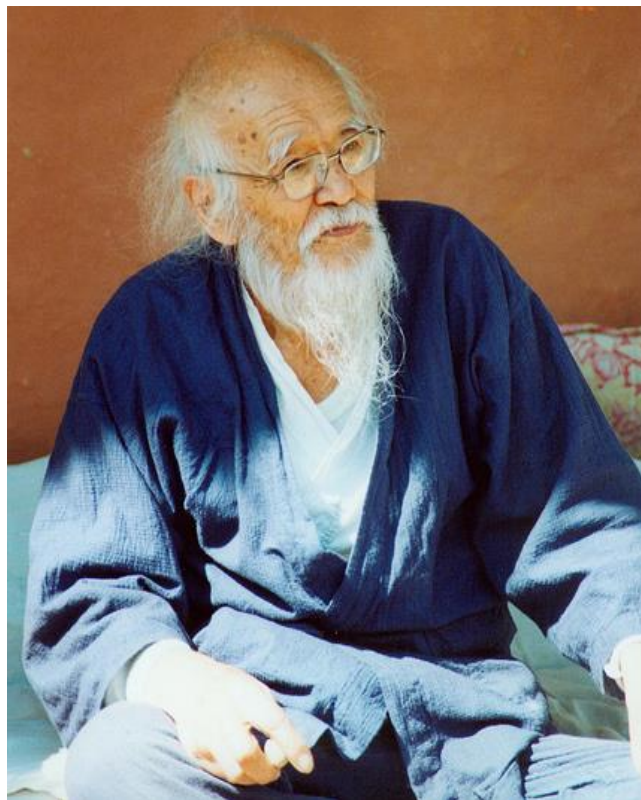

Розробив свою систему компостування і удобрення ґрунту. Книга «Заповіді сільського господарства» свого часу мала великий вплив і привернула до нього багато прихильників у всьому світі.

«...Шари чергуються в наступному порядку: зелені рослини - товщина шару 15-20 см; багаті азотом речовини - гній, кров'яне та кісткове борошно - 5 см. Зверху компостну купу посипають вапном, фосфоритом (мається на увазі саме фосфорит) і золою, потім йде шар землі товщиною 2 см і на вибір - солома, трава, сіно або листя, які захищають її від пересихання ...»

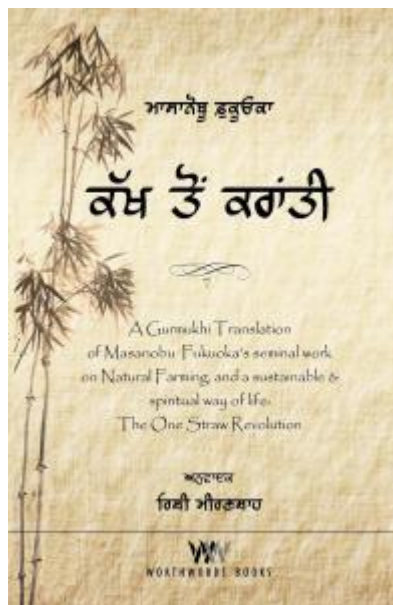
Масанобу Фукуока

Практикував у себе на фермі новий метод ведення сільського господарства, який він називав «неорний, без добрив, без прополки, без пестицидів, метод нічогонероблення в натуральному сільському господарстві».

Суть вчення Фукуока – застосування даоської доктрини «недіяння» до сільського господарства. Фукуока примудрявся вирощувати рекордні врожаї, при цьому не виснажуючи, а навпаки, збагачуючи ґрунт. Секрет – вибудовування на своїх полях своєрідної екосистеми, яка сама собою робить велику частину роботи.

Масанобу Фукуока

Восени висипає насіння рису, білої конюшини і озимих зернових одночасно і покриває їх товстим шаром рисової соломи.

Зернові і конюшина проростають відразу ж.

Зернові прибирають в травні обмолочують.

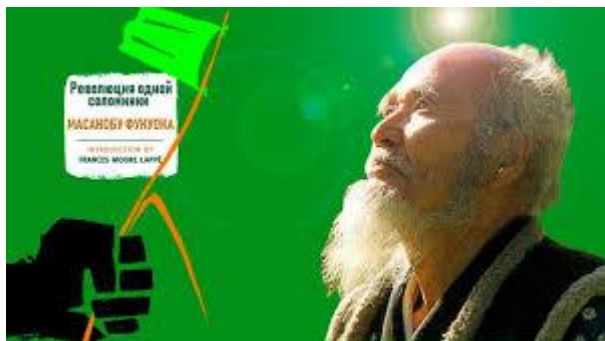
Солому розкидають на поле як мульчу.

Заполняють поле водою, вона тримають на полях короткий час в період червневих мусонних дощів, щоб послабити конюшина і бур'яни і дати можливість рису прорости через солом'яне покриття.

Після того, як вода спущена з поля, конюшина росте під покровом рису. Рис прибирають в жовтні. Снопи підвішують для просушування і потім обмолочують.

В саду.

Навесні насіння капусти, редису, сої, гірчиці, редису, моркви та інших овочів змішують разом і розкидають між деревами, щоб вони проросли до початку довгих весняних дощів.

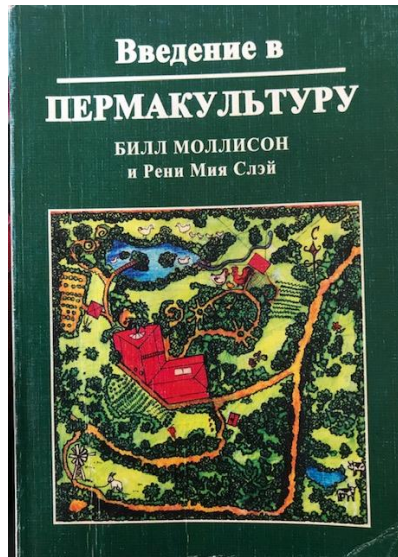
Масанобу Фукуока

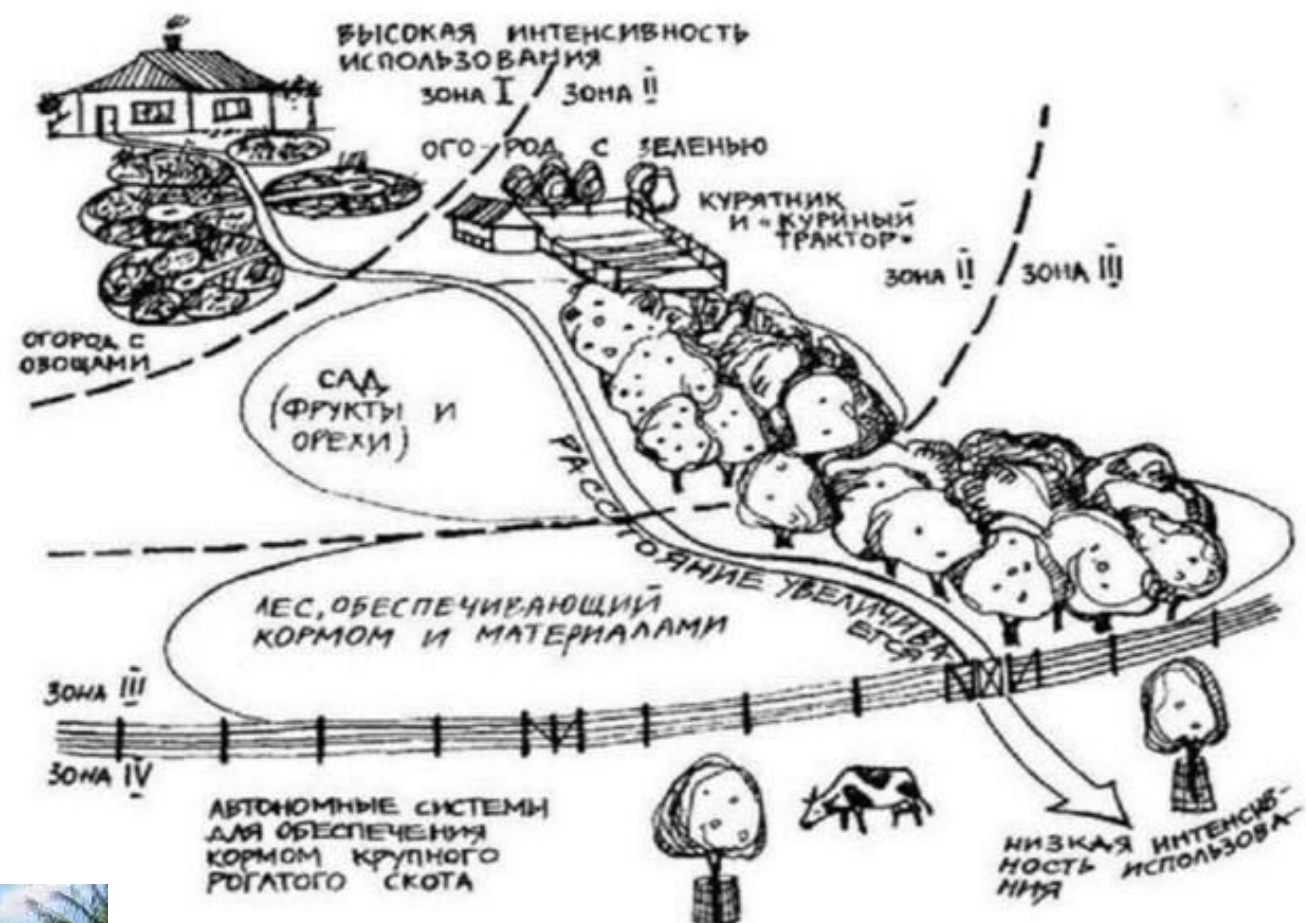
Пермакультура

1978 рік – Білл Моллісон і Девід Холмгреном написали книгу «Пермакультура-1: Постоянное Сельское хозяйство для населенных пунктов».

Від англ.— *permaculture* — *permanent agriculture* - «Перманентне сільське господарство») - підхід до проектування навколишнього простору і система ведення сільського господарства, засновані на взаємозв'язках в природних екосистемах.

Зепп Хольцер

1962 року почав практикувати принципи пермакультури, описані в книзі "Аграрій-революціонер", "Пермакультура Зеппа Хольцера, частина 1", "Пермакультура Зеппа Хольцера, частина 2", "Пустеля або рай".

«Краметерхоф» - це маєток площею 50 гектарів на схилі гори в Австрійських Альпах. Перепад висот 420 метрів, нижня точка маєтку розташована на висоті приблизно 1100 метрів, верхня - 1500 метрів.

Заробіток: продаж насіння,
саджинців, риби, грибів, горіхів,
ягід, овочів, консультування,
екскурсії.

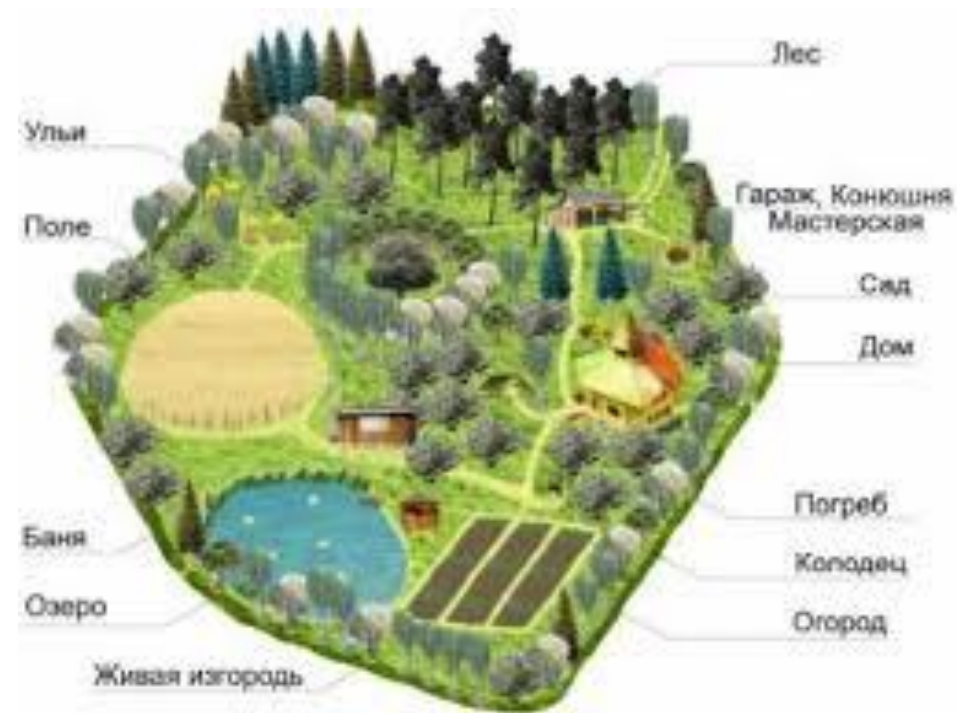

Вода. Захист від вітрів.
Біорізноманіття. Симбіоз. Ланшафт.
Різноплановість.

Покращення.
Спостереження.

Основа пермакультури — грамотне функціональне проектування (дизайн) компонентів, з яких будується конкретна стала система (город, присадибна ділянка, парк, екопоселення тощо).

Це базується на достатніх знаннях про властивість і особливість кожного компоненту (будинок, господарські будівлі, огорожа, ставки, сад, город) та вмінням встановити зв'язки між ними таким чином, щоб підвищити ефективність їх обслуговування і, відповідно, зменшити зусилля на їх підтримку.

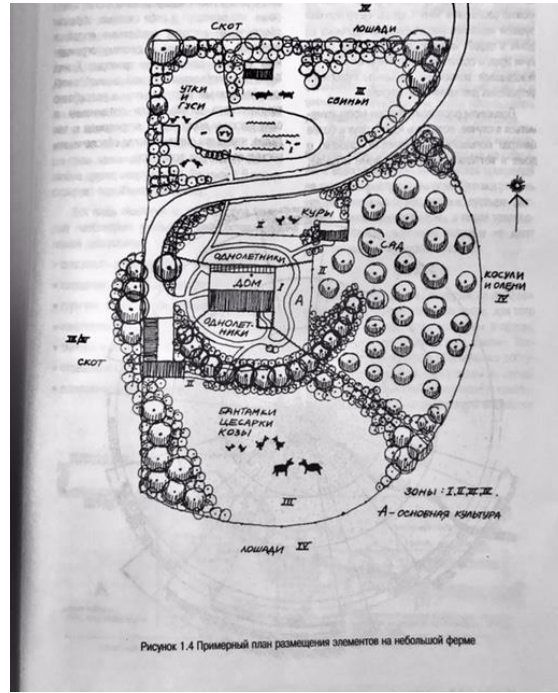
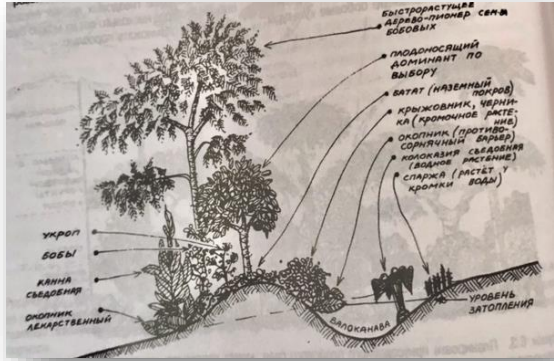

Рисунок 1.4 Примерный план размещения элементов на небольшой ферме

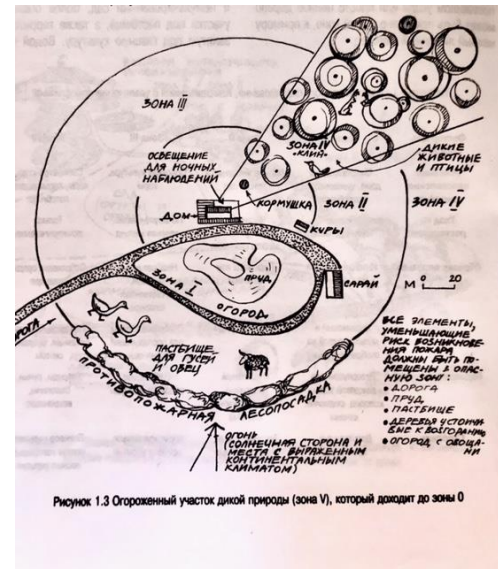

Рисунок 1.3 Огороженный участок дикой природы (зона V), который доходит до зоны 0

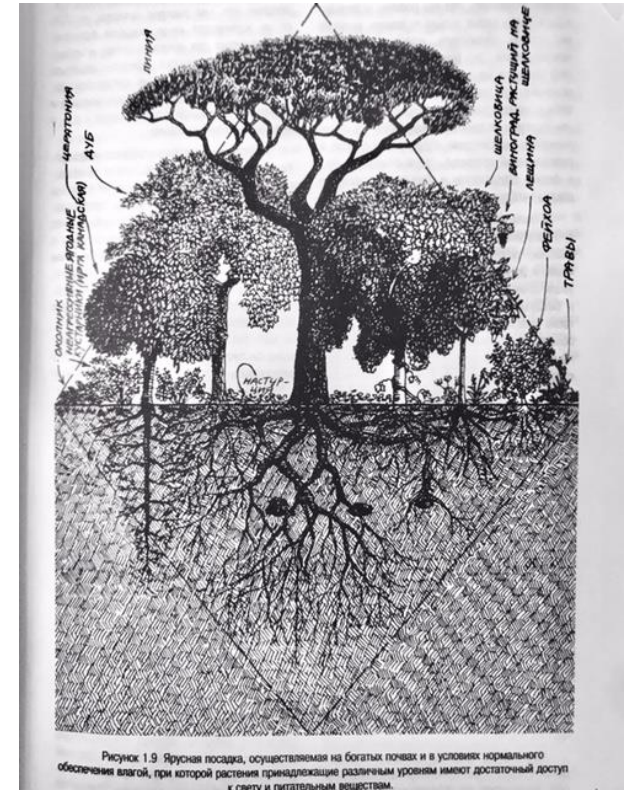

Рисунок 1.9 Ярусная посадка, осуществляемая на богатых почвах и в условиях нормального обеспечения влагой, при которой растения, прорастающие на различных уровнях имеют достаточный доступ к свету и питательным веществам.

Фото з книги: Введение в Пермакультуру.
Автор: Біл Моллісон, Рени Мія Слей

Основні параметри пермакультури

Землеробство.

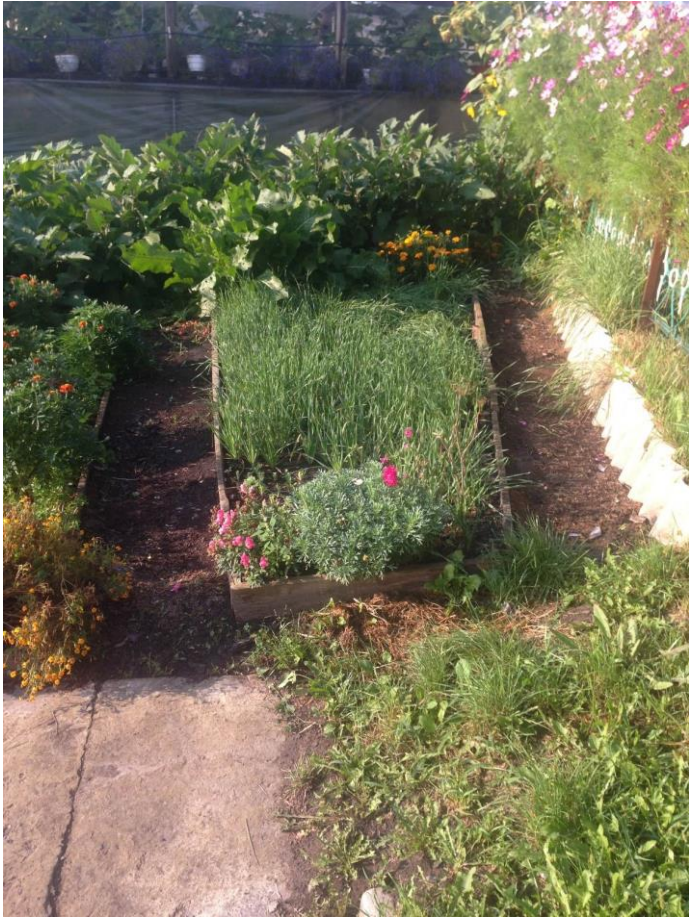
- використання органічних добрив власного виробництва;
- покращення ландшафту: озера, грядки, піраміди
- використання біологічних препаратів для обмеження хвороб та комах;
- механічне знищення бур'янів;
- використання малої техніки;
- використання старих/стійких сортів, наближених до природних аналогів;
- невелика кількість людей, задіяних в обслуговуванні сільського господарства (виробництво малої техніки, біопрепаратів, насіння, органічних добрив тощо).
- біорізноманіття та різноплановість;

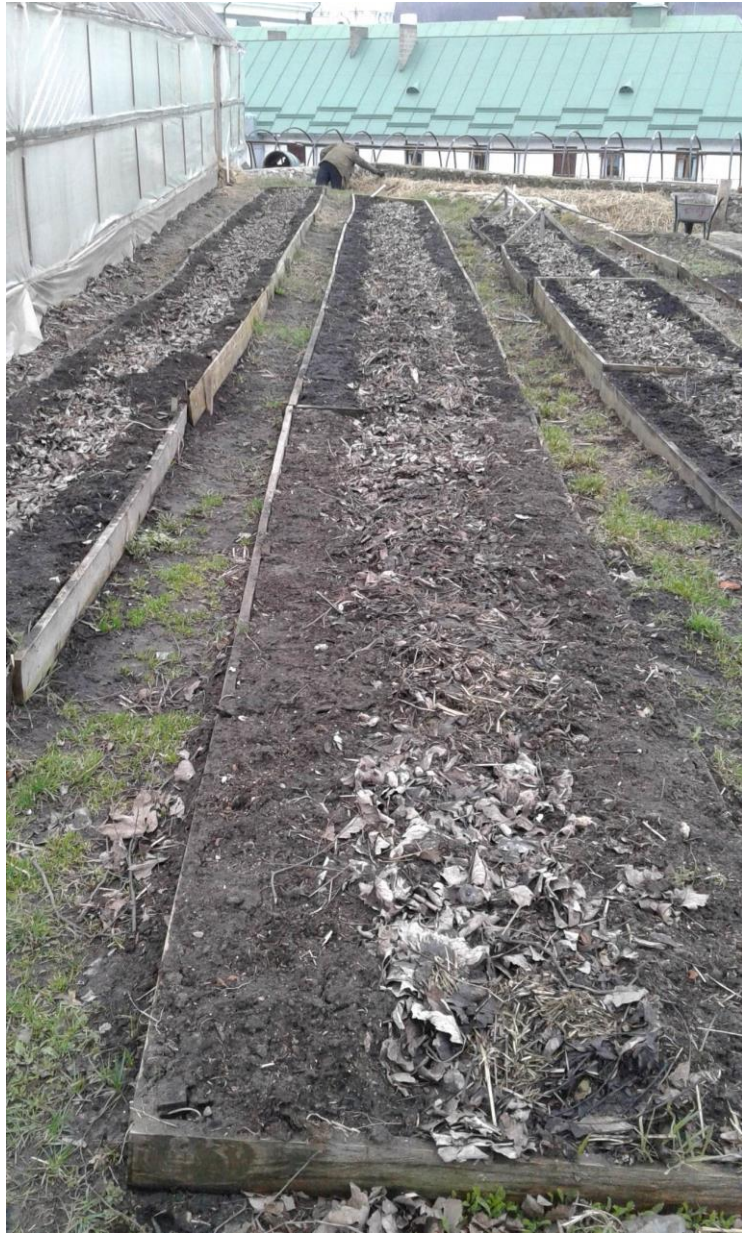
Кременецький монастир

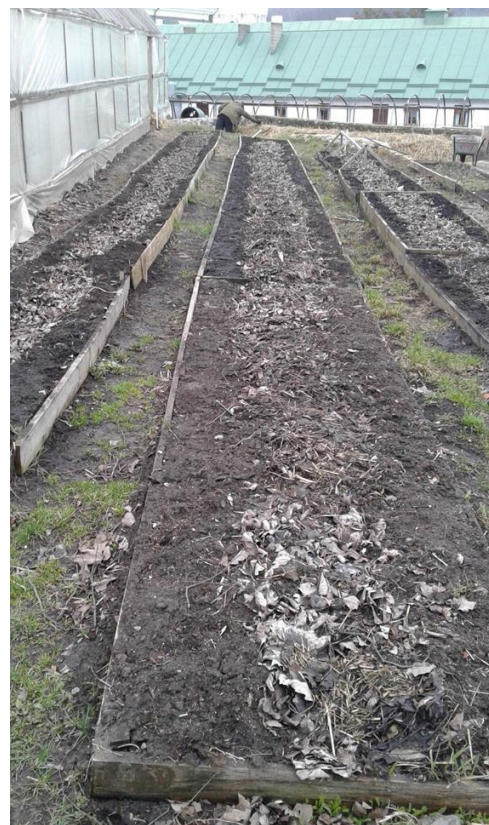
Створення терас для вирощування овочів

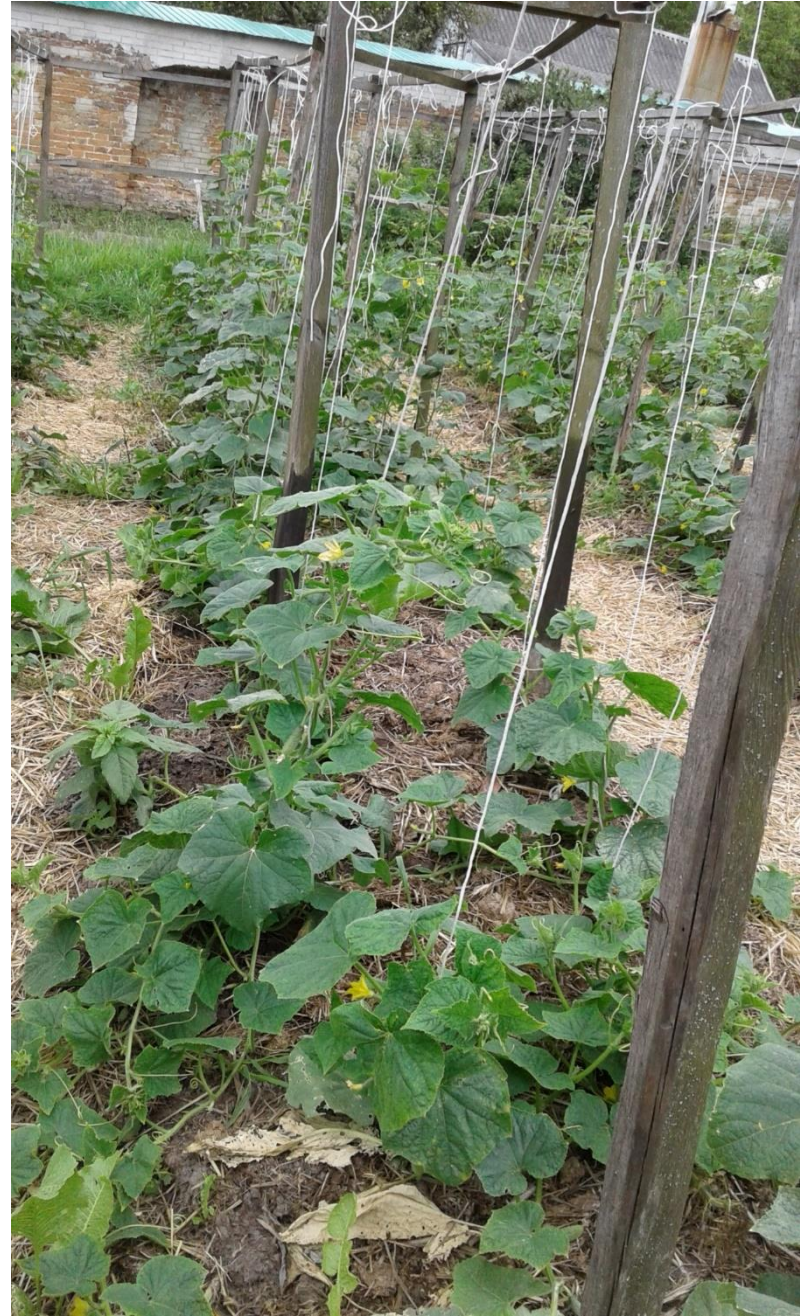
Багаторічна грядка Розума

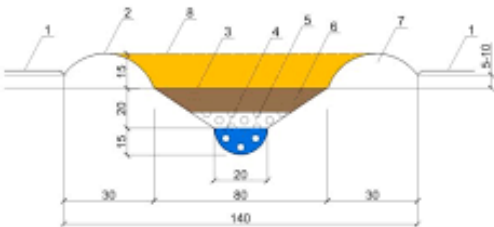

Грядки Розума

Розум Володимир Микитович - розробник технології власних теплих грядок, професійний садівник

Подробнее: <https://www.m-dachnik.com/teplyie-gryadki-rozuma-vn-kak-sozdat-plodorodie-zemli-svoimi-rukami>

Дякую за увагу

Биков Микола Іванович
Тел. 38067 408 54 96